

Vu les lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973, notamment l'article 3, § 1er, modifié par la loi du 4 juillet 1989;

Vu l'urgence, motivée par la considération que l'abandon des tranches de la Loterie nationale qui rapportaient un bénéfice spécial inhérent à la division de billets en coupures, impose la nécessité de réserver sans délai une partie du bénéfice net de la Loterie nationale aux fins d'utilité publique auxquelles était affecté le bénéfice spécial précité, ceci en vue d'assurer la continuité de la politique de subventionnement de la Loterie nationale;

Sur la proposition de Notre Ministre des Finances et de l'avis de Nos Ministres qui en ont délibéré en Conseil,

Nous avons arrêté et arrêtons :

Article 1er. Un article 2ter, rédigé comme suit, est inséré dans l'arrêté royal du 23 août 1982 déterminant des fins d'utilité publique auxquelles est affectée une partie des bénéfices nets de la Loterie nationale, modifié par l'arrêté royal du 24 avril 1984 :

« Article 2ter. Sont également considérées comme fins d'utilité publique pouvant donner lieu à l'affectation de bénéfices nets de la Loterie nationale, les activités au sens large, dans le domaine social, familial, humanitaire, patriotique ou scientifique, de personnes de droit belge qui ne poursuivent aucun but lucratif.

Cette affectation est limitée à un montant de maximum 200 000 000 de francs par exercice. A partir de l'exercice 1991, ce montant est indexé annuellement en le multipliant par le quotient de la division de l'indice des prix à la consommation du mois de décembre précédant l'exercice considéré par l'indice 141,28 du mois de décembre 1989. »

Art. 2. Le présent arrêté entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*.

Art. 3. Notre Ministre des Finances est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Bruxelles, le 24 janvier 1991.

BAUDOUIN

Par le Roi :

Le Ministre des Finances,
Ph. MAYSTADT

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 3, § 1, gewijzigd bij de wet van 4 juli 1989;

Gelet op de hoogdringendheid, gewettigd door de overweging dat het wegvallen van de tranches van de Nationale Loterij die een speciale winst opleverden wegens de verdeling van bijjetten in coupures, de noodzaak oplegt zonder verwijl een gedeelte van de netto-winst van de Nationale Loterij voor te behouden aan de doeleinden van openbaar nut waaraan de voornoemde speciale winst besteed werd, dit ten einde de continuïteit van het subsidiëeringsbeleid van de Nationale Loterij te waarborgen;

Op de voordracht van Onze Minister van Financiën en op het advies van Onze in Raad vergaderde Ministers,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. Een artikel 2ter, luidend als volgt, wordt ingevoegd in het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 tot bepaling van doelstellingen van openbaar nut waarvoor een gedeelte van de nettowinsten van de Nationale Loterij bestemd is, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 24 april 1984 :

« Artikel 2ter. Worden eveneens beschouwd als doelstellingen van openbaar nut waartoe nettowinsten van de Nationale Loterij kunnen bestemd worden, de activiteiten in brede zin in het sociale, familiale, menslievende, vaderlandslievende of wetenschappelijke domein van Belgische rechtspersonen zonder winstoogmerk.

Deze bestemming wordt beperkt tot een bedrag van maximaal 200 000 000 frank per dienstjaar. Dit bedrag wordt, met ingang van het dienstjaar 1991, jaarlijks geïndexeerd door het te vermenigvuldigen met het quotiënt van de deling van het indexcijfer der consumptieprijzen van de maand december voorafgaand aan het beschouwde dienstjaar door het indexcijfer 141,28 van de maand december 1989. »

Art. 2. Dit besluit treedt in werking de dag waarop het in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt.

Art. 3. Onze Minister van Financiën is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 24 januari 1991.

BOUDEWIJN

Van Koningswege :
De Minister van Financiën,
Ph. MAYSTADT

F. 91 — 338

4 FEVRIER 1991

Arrêté ministériel fixant le taux des courtages applicables aux transactions sur valeurs mobilières

Le Ministre des Finances

Vu la loi du 4 décembre 1990 relative aux opérations financières et aux marchés financiers, notamment l'article 27;

Vu l'avis des Commissions des Bourses;

Vu l'avis de la Commission bancaire et financière;

Vu les lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973, notamment l'article 3, § 1er, modifié par les lois des 9 août 1980, 16 juin et 4 juillet 1989 ;

Vu l'urgence ;

N. 91 — 338

4 FEBRUARI 1991

Ministerieel besluit tot vaststelling van de makelaarslonen toepasselijk op de effectentransacties

De Minister van Financiën,

Gelet op de wet van 4 december 1990 op de financiële transacties en de financiële markten, inzonderheid op artikel 27;

Gelet op het advies van de Beurscommissies;

Gelet op het advies van de Commissie voor het Bank- en Financiewezen;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 3 § 1, gewijzigd bij de wetten van 9 augustus 1980, 16 juni en 4 juli 1989 ;

Gelet op de dringende noodzakelijkheid ;

Considérant que la loi du 4 décembre 1990 relative aux opérations financières et aux marchés financiers, notamment l'article 27, prévoit que le Ministre des Finances peut fixer le taux des courtages applicables aux transactions sur valeurs mobilières; que cette même loi du 4 décembre 1990 entre en vigueur le 1er janvier 1991 et qu'il convient de fixer sans retard le taux des courtages applicables à ces transactions;

Arrête :

Article 1er. Pour l'exécution en Belgique des transactions portant sur les actions et autres valeurs cotées au marché du comptant et au second marché, sur les actions non cotées et sur les obligations cotées et non cotées émises par le secteur privé, le courtage est fixé à :

- 10 par mille pour la tranche de la transaction ne dépassant pas 5 millions de francs;
- 8 par mille pour celle se situant entre 5.000.001 et 10 millions de francs;
- 4 par mille pour celle se situant entre 10.000.001 et 20 millions de francs.

Le courtage est négociable pour la tranche dépassant 20 millions de francs. Toutefois, le courtage minimum par transaction est fixé à 130.000 francs.

Art. 2. Pour l'exécution en Belgique des transactions portant sur les actions cotées au marché à terme, le courtage est fixé à :

- 8 par mille pour la tranche de la transaction ne dépassant pas 5 millions de francs;
- 6 par mille pour celle se situant entre 5.000.001 et 10 millions de francs;
- 3 par mille pour celle se situant entre 10.000.001 et 20 millions de francs;
- 2 par mille pour celle se situant entre 20.000.001 et 30 millions de francs.

Le courtage est négociable pour la tranche dépassant 30 millions de francs. Toutefois, le courtage minimum par transaction est fixé à 120.000 francs.

Overwegende dat de wet van 4 december 1990 op de financiële transacties en de financiële markten, inzonderheid artikel 27, bepaalt dat de Minister van Financiën de makelaarslonen toepasselijk op de effectentransacties kan vaststellen en dat hogergenoemde wet van 4 december 1990 in werking treedt op 1 januari 1991 en dat het nodig is onverwijld de makelaarslonen toepasselijk op deze transacties vast te stellen;

Besluit :

Artikel 1. Voor de uitvoering in België van transacties van aandelen en andere waarden genoteerd op de contantmarkt en op de tweede markt, van niet genoteerde aandelen, en van genoteerde en niet genoteerde obligaties uitgegeven door de privé sector, wordt het makelaarsloon vastgesteld op :

- 10 per duizend voor de schijf van de transactie tot 5 miljoen frank;
- 8 per duizend voor de schijf tussen 5.000.001 en 10 miljoen frank;
- 4 per duizend voor de schijf tussen 10.000.001 en 20 miljoen frank.

Het makelaarsloon kan overeengekomen worden voor de schijf van meer dan 20 miljoen frank. Het minimum makelaarsloon per transactie bedraagt evenwel 130.000 frank.

Art. 2. Voor de uitvoering in België van transacties van aandelen genoteerd op de termijnmarkt, wordt het makelaarsloon vastgesteld op :

- 8 per duizend voor de schijf van de transactie tot 5 miljoen frank;
- 6 per duizend voor de schijf tussen 5.000.001 en 10 miljoen frank;
- 3 per duizend voor de schijf tussen 10.000.001 en 20 miljoen frank.
- 2 per duizend voor de schijf tussen 20.000.001 en 30 miljoen frank.

Het makelaarsloon kan overeengekomen worden voor de schijf van meer dan 30 miljoen frank. Het minimum makelaarsloon per transactie bedraagt evenwel 120.000 frank.

Pour les opérations de report, le courtage est fixé à la moitié du courtage qui est applicable aux transactions visées aux alinéas 1 et 2.

Art. 3. Pour l'exécution en Belgique des transactions portant sur des obligations cotées et non cotées émises par le secteur public belge, les institutions internationales et les organismes internationaux dont la Belgique est membre, le courtage est fixé à :

- 5 par mille pour la tranche de la transaction ne dépassant par 1 million de francs;
- 4 par mille pour celle se situant entre 1.000.001 et 5 millions de francs;
- 3 par mille pour celle se situant entre 5.000.001 et 10 millions de francs;
- 2 par mille pour celle se situant entre 10.000.001 et 25 millions de francs.

Le courtage est négociable pour la tranche égale ou supérieure à 25 millions de francs. Toutefois, le courtage minimum par transaction est fixé à 66.000 francs lorsque le montant de la transaction est inférieur ou égal à 50 millions de francs. Ce minimum n'est toutefois pas applicable aux transactions portant sur obligations linéaires.

Lorsque le montant de la transaction est supérieur à 50 millions de francs, le courtage est négociable pour la totalité de la transaction.

Art. 4. Le courtage fixé conformément aux articles 1, 2, 3, 6 et 12 est augmenté d'un courtage fixe pour chaque transaction mentionnée au bordereau. Ce courtage fixe est de 200 francs. Il est majoré de 100 francs par transaction en cas de retrait matériel de valeurs mobilières fongibles.

Art. 5. Pour la négociation en Belgique des droits de souscription cotés et non cotés, le courtage est fixé à 5 % du montant de l'opération jusqu'à 250.000 francs, avec un maximum de 30 francs par droit et un minimum de 1 franc par droit.

Voor de reportverrichtingen wordt het makelaarsloon vastgesteld op de helft van het makelaarsloon dat van toepassing is op de transacties vermeld in het eerste en het tweede lid.

Art. 3. Voor de uitvoering in België van transacties, van genoteerde en niet genoteerde obligaties uitgegeven door de Belgische openbare sector, alsook door de internationale instellingen en internationale organisaties waarvan België lid is, wordt het makelaarsloon vastgesteld op :

- 5 per duizend voor de schijf van de transactie tot 1 miljoen frank;
- 4 per duizend voor de schijf tussen 1.000.001 en 5 miljoen frank;
- 3 per duizend voor de schijf tussen 5.000.001 en 10 miljoen frank;
- 2 per duizend voor de schijf tussen 10.000.001 en 25 miljoen frank.

Het makelaarsloon kan overeengekomen worden voor de schijf die gelijk is aan of hoger is dan 25 miljoen frank. Het minimum makelaarsloon per transactie bedraagt evenwel 66.000 frank wanneer het bedrag van de transactie lager is dan of gelijk is aan 50 miljoen frank. Dat minimum is echter niet toepasselijk op de transacties van lineaire obligaties.

Wanneer het bedrag van de transactie meer dan 50 miljoen frank bedraagt, kan het makelaarsloon over de gehele transactie overeengekomen worden.

Art. 4. Het makelaarsloon vastgesteld overeenkomstig de artikelen 1, 2, 3, 6 en 12 wordt vermeerderd met een vast makelaarsloon voor elke op het bordereau vermelde transactie. Dit vast makelaarsloon bedraagt 200 frank. Het wordt vermeerderd met 100 frank per transactie in geval van opvraging van fungibele effecten.

Art. 5. Voor de verhandeling in België van de genoteerde en niet genoteerde inschrijvingsrechten wordt het makelaarsloon vastgesteld op 5 % van het bedrag van de verrichting tot 250.000 frank, met een maximum van 30 frank per recht en een minimum van 1 frank per recht.

Le courtage est fixé à 2,5 % pour la tranche dépassant 250.000 francs, avec un maximum de 30 francs par droit et un minimum de 1 franc par droit.

Art. 6. Pour les ventes publiques, le courtage est fixé à 8 par mille.

En ce qui concerne les droits de souscription négociés aux ventes publiques le courtage prévu à l'article 5 est d'application.

Ces courtages sont appliqués indépendamment des frais perçus par la Commission de la Bourse. Ces frais s'élèvent à 3 par mille à charge du vendeur, avec un minimum de 100 francs par transaction.

Art. 7. Le courtage applicable aux transactions portant sur des montants supérieurs à 20, 30 et 25 millions de francs prévus respectivement aux articles 1er, 2 et 3, peut être inclu dans le prix de la transaction.

Art. 8. § 1er. Entre les sociétés de bourse admises à une Société de Bourse de valeurs mobilières belge, les ristournes de courtage sont négociables.

§ 2. La ristourne de courtage à consentir par les sociétés de bourse aux établissements visés à l'article 3, 2° et 4° de la loi du 4 décembre 1990, est fixée comme suit :

a) en ce qui concerne le courtage établi conformément aux articles 1, 2 et 3, à 50 % pour la tranche de la transaction ne dépassant pas 10 millions de francs;

b) à 50 % pour la tranche se situant entre 10.000.001 et respectivement la somme de 20 millions de francs prévue à l'article 1, la somme de 30 millions de francs prévue à l'article 2, ou la somme de 25 millions de francs prévue à l'article 3;

c) à 75 % pour les courtages minima applicables aux transactions dépassant respectivement la somme de 20 millions de francs prévue à l'article 1, ou la somme de 30 millions de francs prévue à l'article 2,

Het makelaarsloon wordt vastgesteld op 2,5 % voor de schijf hoger dan 250.000 frank, met een maximum van 30 frank per recht en een minimum van 1 frank per recht.

Art. 6. Voor de openbare veilingen wordt het makelaarsloon vastgesteld op 8 per duizend.

Wat betreft de op de openbare veilingen verhandelde inschrijvingsrechten is het makelaarsloon vastgesteld in artikel 5 van toepassing.

Deze makelaarslonen worden toegepast onverminderd de kosten die door de Beurscommissie worden geïnd. Deze kosten bedragen 3 per duizend ten laste van de verkoper, met een minimum van 100 frank per transactie.

Art. 7. Het makelaarsloon dat van toepassing is op de transacties die betrekking hebben op bedragen hoger dan 20, 30 en 25 miljoen frank respectievelijk vermeld in de artikelen 1, 2 en 3, kan in de prijs van de transactie worden inbegrepen.

Art. 8. § 1. Tussen de beursvennootschappen die zijn toegelaten tot een Belgische Effectenbeursvennootschap kunnen de ristorno's op makelaarslonen worden overeengekomen.

§ 2. Het ristorno op makelaarsloon door de beursvennootschappen toe te kennen aan de instellingen bedoeld in artikel 3, 2° en 4° van de wet van 4 december 1990, wordt vastgesteld :

a) ten aanzien van het makelaarsloon dat wordt vastgesteld overeenkomstig van de artikelen 1, 2 en 3, op 50 % voor de schijf van de transactie tot 10 miljoen frank;

b) op 50 % voor de schijf tussen 10.000.001 en respectievelijk het bedrag van 20 miljoen frank bedoeld in artikel 1, het bedrag van 30 miljoen frank bedoeld in artikel 2, of het bedrag van 25 miljoen frank bedoeld in artikel 3;

c) op 75 % voor de minimummakelaarslonen die toepasselijk zijn op de transacties die respectievelijk meer bedragen dan 20 miljoen frank bedoeld in artikel 1, of het bedrag van 30 miljoen frank bedoeld

lorsqu'il s'agit de transactions pour lesquelles un de ces établissements apporte les deux contreparties, y compris lui-même;

d) à 60 % lorsqu'il s'agit de transactions réalisées par un de ces établissements à l'intervention d'une société de bourse pour les montants dépassant les seuils fixés au c) ;

e) à 50 % lorsqu'il s'agit de transactions réalisées par un de ces établissements à l'intervention d'une société de bourse pour des montants dépassant les seuils fixés au c) ; il s'agit de transactions pour lesquelles aucune contrepartie n'est apportée par lesdits établissements et l'ordre est passé par un établissement de crédit étranger ou un établissement de bourse étranger ;

f) à 40 % lorsqu'il s'agit de transactions réalisées par un de ces établissements à l'intervention d'une société de bourse pour les montants dépassant les seuils fixés au c) et pour lesquelles aucune contrepartie n'est apportée par lesdits établissements.

La ristourne de courtage est négociable pour les transactions portant sur des obligations émises par le secteur public égale ou supérieure, pour une même valeur, à la somme de 25 millions de francs prévue à l'article 3.

§ 3. La ristourne de courtage fixe, prévu par l'article 4 pour chaque transaction mentionnée au bordereau, à consentir par les sociétés de bourse aux établissements visés à l'article 3, 2° et 4° de la loi du 4 décembre 1990, est fixée à 75 %. La majoration du courtage fixe en cas de retrait matériel de valeurs mobilières ne donne pas lieu à une ristourne. Elle est perçue en totalité par l'intermédiaire dont le client demande le retrait matériel.

§ 4. Les ristournes de courtage prévues au § 2 sont applicables aux transactions portant sur les droits de souscription.

Art. 9. Pour les ventes publiques, la ristourne de courtage à consentir par les sociétés de bourse aux établissements visés à l'article 3, 2° et 4° de la loi du 4 décembre 1990 est fixée à 50 %.

in artikel 2, wanneer het transacties betreft waarvoor een van deze instellingen beide tegenpartijen aanbrengt, ook wanneer het de instelling zelf is ;

d) op 60 % wanneer het transacties betreft die worden gedaan door een van deze instellingen, door toedoen van een beursvennootschap, voor de bedragen die hoger liggen dan de onder c) vermelde drempels ;

e) op 50 % wanneer het transacties betreft die worden gedaan door een van deze instellingen, door toedoen van een beursvennootschap, voor de bedragen die hoger liggen dan de onder c) vermelde drempels ; het betreft transacties waarvoor geen tegenpartij door de beoogde instellingen wordt aangebracht en waarvoor het order door een buitenlandse kredietinstelling of een buitenlandse beursinstelling wordt gegeven ;

f) op 40 % wanneer het transacties betreft die worden gedaan door een van deze instellingen, door toedoen van een beursvennootschap, voor de bedragen die hoger liggen dan de onder c) vermelde drempels en waarvoor geen tegenpartij door deze instellingen wordt aangebracht.

Het ristorno op het makelaarsloon kan overeengekomen worden voor de transacties van obligaties uitgegeven door de publieke sector en die voor eenzelfde waarde gelijk zijn aan of hoger zijn dan het in artikel 3 bedoelde bedrag van 25 miljoen frank.

§ 3. Het door de beursvennootschappen aan de instellingen bedoeld in artikel 3, 2° en 4° van de wet van 4 december 1990 toe te kennen ristorno op het in artikel 4 bedoelde vast makelaarsloon voor elke op het borderel vermelde transactie wordt vastgesteld op 75 %. De verhoging van het vast makelaarsloon in geval van materiële opvraging van de effecten geeft geen aanleiding tot een ristorno. Zij wordt voor het hele bedrag geïnd door de bemiddelaar wiens cliënt om de materiële opvraging verzoekt.

§ 4. De in § 2 bedoelde ristorno's op makelaarslonen zijn toepasselijk op transacties van inschrijvingsrechten.

Art. 9. Voor openbare veilingen wordt het ristorno op makelaarsloon, dat door de beursvennootschappen moet worden toegekend aan de instellingen bepaald in artikel 3, 2° en 4° van de wet van 4 december 1990 vastgesteld op 50 %.

Art. 10. La ristourne de courtage à consentir par les sociétés de bourse et les autres établissements visés à l'article 3, 2°, 3° et 4° de la loi du 4 décembre 1990, aux établissements de bourse ou de crédit relevant du droit d'un Etat étranger, est fixée à 25 % maximum du courtage établi conformément aux articles 1, 2, 3, 6 et 12 et du courtage fixe visé à l'article 4.

Art. 11. Pour l'exécution de transactions à l'étranger, le courtage s'élève au courtage appliqué à l'étranger augmenté d'au moins la moitié du courtage qui aurait été appliqué si la transaction, avait été exécutée en Belgique. Ce courtage est appliqué indépendamment des frais éventuels.

Art. 12. § 1er. Pour l'exécution tant en Belgique qu'à l'étranger des transactions portant sur des euro-obligations telles que définies à l'article 34 de l'arrêté royal n° 185 du 9 juillet 1935 sur le contrôle des banques et le régime des émissions de titres et valeurs, émises par les secteurs privés et publics, cotées et non cotées, le courtage est libre :

§ 2. Pour l'exécution en Belgique des transactions portant sur des actions étrangères non cotées le courtage est libre.

Art. 13. § 1er. Les dispositions du présent arrêté ne sont pas applicables aux transactions en valeurs mobilières effectuées pour leur compte propre par les intermédiaires visés à l'article 3, 1° et 2° de la loi du 4 décembre 1990.

§ 2. Les dispositions du présent arrêté ne sont pas applicables aux transactions visées à l'article 26 de la loi du 4 décembre 1990.

Art. 14. Le présent arrêté entre en vigueur le 5 février 1991.

Donné à Bruxelles, le 4 février 1991.

Ph. MAYSTADT

Art. 10. Het ristorno op makelaarsloon dat door de beursvennootschappen en andere instellingen bedoeld in artikel 3, 2°, 3° en 4° van de wet van 4 december 1990 moet toegekend worden aan de beurs- of kredietinstellingen die vallen onder het recht van een vreemde staat, wordt vastgesteld op maximum 25 % van het makelaarsloon bepaald overeenkomstig de artikelen 1, 2, 3, 6 en 12 en van het vaste makelaarsloon bedoeld in artikel 4.

Art. 11. Voor de uitvoering van transacties in het buitenland bedraagt het makelaarsloon het in het buitenland toegepaste makelaarsloon vermeerderd met minstens de helft van het makelaarsloon dat zou aangerekend worden indien de transactie in België was uitgevoerd. Dit makelaarsloon wordt toegepast onverminderd de eventuele kosten.

Art. 12. § 1. Voor de uitvoering zowel in België als in het buitenland van transacties van genoteerde en niet genoteerde euro-obligaties zoals bepaald in artikel 34 van het koninklijk besluit nr. 185 van 9 juli 1935 op de bankcontrole en het uitgifteregime voor titels en effecten, die uitgegeven worden door de publieke en privé sector, is het makelaarsloon vrij.

§ 2. Voor de uitvoering in België van transacties van niet genoteerde buitenlandse aandelen is het makelaarsloon vrij.

Art. 13. § 1. De bepalingen van dit besluit zijn niet van toepassing op de transacties van effecten die door de in artikel 3, 1° en 2° van de wet van 4 december 1990 bedoelde bemiddelaars voor eigen rekening worden uitgevoerd.

§ 2. De bepalingen van dit besluit zijn niet van toepassing op de in artikel 26 van de wet van 4 december 1990 bedoelde transacties.

Art. 14. Dit besluit treedt in werking op 5 februari 1991.

Gegeven te Brussel, 4 februari 1991.

Ph. MAYSTADT